

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 17.03.1960, sp. zn. 1 Tz 17/60, ECLI:CZ:NS:1960:1.TZ.17.1960.1

Číslo: 40/1960

Právní věta: Okolnosti, které mohou odůvodnit rozhodnutí podle § 356 odst. 2 a § 348 odst. 1 tr. ř. nelze zaměňovat s okolnostmi, na jejichž základě je možno učinit rozhodnutí podle § 40 odst. 2 tr. zák. a § 358 tr. ř. Okolnosti, že odsouzený měnil před nástupem vojenské služby zaměstnání, je nerozhodná, když byl výkon nápravného opatření odložen až do konce vojenské služby. Chování odsouzeného ve vojenské službě může být jen důvodem k tomu, aby soud neupouštěl od výkonu nápravného opatření podle § 348 odst. 1 tr. ř., nemůže však být důvodem k postupu podle § 40 odst. 2 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud ČSR

Datum rozhodnutí: 17.03.1960

Spisová značka: 1 Tz 17/60

Číslo rozhodnutí: 40

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Nápravné opatření

Předpisy: 86/1950 Sb. § 40

§ 223 64/1956 Sb. § 277

§ 293

§ 348

§ 358

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 40/1960 sb. rozh.

Okolnosti, které mohou odůvodnit rozhodnutí podle § 356 odst. 2 a § 348 odst. 1 tr. ř. nelze zaměňovat s okolnostmi, na jejichž základě je možno učinit rozhodnutí podle § 40 odst. 2 tr. zák. a § 358 tr. ř. Okolnosti, že odsouzený měnil před nástupem vojenské služby zaměstnání, je nerozhodná, když byl výkon nápravného opatření odložen až do konce vojenské služby. Chování odsouzeného ve vojenské službě může být jen důvodem k tomu, aby soud neupouštěl od výkonu nápravného opatření podle § 348 odst. 1 tr. ř., nemůže však být důvodem k postupu podle § 40 odst. 2 tr. zák.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 17. března 1960 – 1 Tz 17/60.)

Odsouzený byl rozsudkem lidového soudu v Benešově uznán vinným trestným činem rvačky podle § 223 odst. 1 tr. zák. a byl mu uložen trest nápravného opatření na dobu 4 (čtyř) měsíců s 15 % srážkou ze mzdy. Změna zaměstnání nebyla nařízena. Nařízení výkonu tohoto trestu bylo podnikem vráceno, ježto odsouzený u něj nebyl zaměstnán. Než mohlo být učiněno další opatření, nastoupil odsouzený základní vojenskou službu a okresní prokurátor proto odložil výkon trestu podle § 277 odst. 4 tr. ř. z r. 1950. Na dotaz soudu sdělil náčelník vojenské správy dne 21. 11. 1959, že se odsouzený ve vojenské službě nechoval tak, aby bylo možno upustit od výkonu trestu ve smyslu § 348 odst. 1 tr. ř. a § 356 odst. 2 tr. ř.

Lidový soud v Benešově rozhodl, že se nápravné opatření přeměňuje v trest odnětí svobody na dva měsíce.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu vyslovil porušení zákona v ustanovení § 40 odst. 2 tr. zák. a usnesení lidového soudu v Benešově zrušil.

Z odůvodnění:

Lidový soud odůvodnil své rozhodnutí o přeměně nápravného opatření v trest odnětí svobody tím, že odsouzený se vyhýbal výkonu trestu měněním zaměstnání a pak že odešel do výkonu vojenské služby, během níž byl vzat vojenským prokurátorem do vazby a byl v roce 1957 propuštěn vzhledem k amnestii.

Proti usnesení lidového soudu podal předseda Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona s návrhem na zrušení napadeného usnesení a uvedl v podstatě, že soud svým rozhodnutím porušil zákon v ustanovení § 40 odst. 2 tr. zák., když učinil uvedené rozhodnutí, aniž by dříve nařídil výkon nápravného opatření a teprve potom postupoval dále podle jeho průběhu.

Nejvyšší soud přezkoumal podle § 293 tr. ř. napadené usnesení i řízení mu předcházející a shledal, že byl porušen zákon.

Lidový soud ve svém rozhodnutí neuvedl, podle kterého ustanovení učinil toto rozhodnutí a na jakém základě. Z odůvodnění je patrné, že zaměňuje resp. směšuje okolnosti, které mohou odůvodnit rozhodnutí podle § 356 odst. 2 a § 348 odst. 1 tr. ř. s okolnostmi, na jejichž základě je možno učinit rozhodnutí podle § 40 odst. 2 tr. zák. a § 358 tr. ř. Okolnost, že snad odsouzený měnil před nástupem vojenské služby zaměstnání, je nerozhodná, když byl pak výkon nápravného opatření odložen až do konce vojenské služby. Chování odsouzeného ve vojenské službě mohlo být jen důvodem k tomu, aby soud neupouštěl od výkonu nápravného opatření podle § 348 odst. 1 tr. ř., nemůže však být důvodem k postupu podle § 40 odst. 2 tr. zák. Podle obsahu spisu nebylo dosud započato s výkonem nápravného opatření a ze spisu není patrné, že by odsouzený po skončení vojenské služby řádně nepracoval, měnil zaměstnání apod. Podle sdělení vojenského útvaru je odsouzený opět ve výkonu základní vojenské služby. Jak jeho vojenská služba probíhala, proč byla přerušena apod., není ze spisu patrné.

Lidový soud porušil tak zákon v neprospěch odsouzeného v ustanovení § 40 odst. 2 tr. zák., když vydal uvedené rozhodnutí, aniž dříve nařídil výkon nápravného opatření a teprve podle jeho průběhu dále postupoval.